

Ældste Allan F. Packer

De Halvfjerds

Bogen

Slægtshistorie og tempeltjeneste bør regelmæssigt være en del af vores personlige tilbedelse.

S om 12-årig spejder fik jeg som gave en højt ønsket tilføjelse til mit spejderudstyr. Det var en økse med et kraftigt læderetui! På den næste overnatningstur ankom vi til lejren efter mørkets frembrud, våde og kolde på grund af den dybe sne på stien. Det eneste, jeg kunne tænke på, var at bygge et stort og buldrende bål. Jeg gik straks i gang med at hugge på et nedfaldent træ med min nye økse. Mens jeg huggede, blev jeg lidt frustreret, for den fungerede ikke særlig godt. I min frustration arbejdede jeg mere intenst. Skuffet vendte jeg tilbage til lejren med kun nogle få stykker træ. I lyset af en andens bål fandt jeg ud af, hvad problemet var. Jeg havde

ikke taget etuiet af øksen. Jeg kan dog rapportere, at etuiet var hugget i laser. Moralen: Jeg blev distraheret af andre ting.

I vores arbejde mod ophøjelse må vi arbejde på alle kravene og ikke blive distraheret ved at fokusere på et eller to krav eller andre uvedkommende ting. Det fører til glæde og lykke at søge Guds rige.¹ Vi må om nødvendigt være villige til at *forandre* os. Hyppige, små rettelser er mindre smertefulde og forstyrrende end store kursrettelser.

For ikke så længe siden rejste søster Packer og jeg til flere forskellige lande. Vi forberedte vores pas og andre papirer. Vi fik vaccinationerne,

lægeundersøgelserne, visa og stempeller. Da vi ankom, blev vore papirer gennemgået, og da alle krav var opfyldt, fik vi lov til at komme ind i landet.

At være værdig til ophøjelse er som at komme ind i et andet land. Vi må hver især få vores eget åndelige pas. Det er ikke os, der *fastlægger* kravene, men vi må hver især opfylde dem alle. Frelsesplanen indeholder alle de nødvendige læresætninger, love, befalinger og ordinancer, så *alle* kan være værdige til ophøjelse.² Så *»hele menneskeheden i kraft af [Jesu] Kristi forsoning kan blive frelst«*.³ Kirken hjælper til, men kan ikke gøre det for os. Vi skal stræbe hele vores liv efter at blive værdig til ophøjelse.

Kristus organiserede sin kirke for at hjælpe os. Han har kaldet 15 mænd, som vi opretholder som profeter, seere og åbenbarere til at vejlede Kirken og til at undervise folket. Det Første Præsidentskab⁴ og De Tolv Apostles Kvorum⁵ har samme magt og myndighed,⁶ og seniorapostlen bliver betegnet som Kirkens præsident. De Halvfjerds er kaldet til at hjælpe.⁷ Lederne har ikke fastsat kravene til ophøjelse. Det har Gud! Disse ledere er kaldet til at undervise, udlægge, formane og endda *advare*, så vi bliver på kursen.⁸

Der forklares i Kirkens håndbog: »Kirken fokuserer på guddommeligt fastsatte ansvar i udførelsen af dens formål ved at hjælpe den enkelte og familien med at kvalificere sig til ophøjelse. Disse ansvar omfatter at hjælpe medlemmer med at efterleve Jesu Kristi evangelium, indsamle Israel gennem missionering, udvise omsorg for de fattige og trængende samt at sørge for frelse af de afdøde ved at opføre templer og udføre stedfortrædende ordinancer.«⁹ Disse fire fokusområder og alle andre love, befalinger og ordinancer er påkrævede og ikke

valgfrie. Gennem Jesu Kristi forsoning og ved at gøre hvert af disse tilføjer vi de nødvendige stempler i vores åndelige pas.

Ved denne konference er vi blevet undervist om forandringer, der vil hjælpe os alle til at være bedre forberedt.

Familien er det centrale i frelsesplanen, og det er måske derfor, at den også kaldes »den store plan for lykke«. ¹⁰ Præsident Boyd K. Packer har sagt: »Det endelige mål med al aktivitet i Kirken er, at en ægteemand og hans hustru og deres børn kan være lykkelige i hjemmet.« ¹¹

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Vores succes som enkeltmedlem og som kirke er stort set afhængig af, hvor trofast vi koncentrerer os om at efterleve evangeliet i hjemmet.« ¹² Tempeltjeneste og slægtsforskning er en del af at efterleve evangeliet i hjemmet. Det bør langt mere være en familieaktivitet end en kirkeaktivitet.

Det Første Præsidentskab og De Tolv Kvorum har lagt fornyet vægt på slægtshistorie og tempeltjeneste. ¹³ Jeres reaktion på dette fokus vil øge jeres personlige og familiens glæde og lykke.

I Lære og Pagter kan vi læse: »Se, Herrens store dag er for hånden ... Lad os derfor som kirke og som folk og som sidste dages hellige bringe Herren et offer i retfærdighed; og lad os i hans hellige tempel ... fremlægge en bog, som indeholder sådanne optegnelser om vore døde, som skal være al antagelse værd.« ¹⁴

Denne »bog« bliver udarbejdet ved at bruge navne- og ordinanceoptegnelserne fra Kirkens database FamilyTree.

Jeg tjekker og tilføjer optegnelser til denne database, fordi jeg ønsker, at navnene på alle dem, jeg elsker, er i denne bog. Gør I ikke det?

I Lære og Pagter afsnit 128 står der: »For vi kan ikke blive gjort fuldkomne uden [vore forfædre]; ej heller kan de blive gjort fuldkomne uden os.« ¹⁵

Slægtshistorie er mere end genealogi, regler, navne, datoer og steder. Det er mere end et fokus på fortiden. Slægtshistorie omfatter også nutiden, mens vi skaber vores egen historie. Den omfatter fremtiden, mens vi gennem vore efterkommere skaber den kommende historie. En ung mor, der fx fortæller sin slægts beretninger og viser billeder til sine børn, udfører slægtshistorie.

Slægtshistorie og tempeltjeneste bør regelmæssigt være en del af vores personlige tilbedelse ligesom at tage nadveren, komme til møderne, læse i skrifterne og bede personlige bønner. Vore unges og andres reaktion på de profetiske opfordringer har været inspirerende og viser, at dette værk *kan og bør* udføres af *alle* medlemmer i *alle* aldre.

Ældste Quentin L. Cook har forklaret: »Vi har læren, templer og teknologien.« ¹⁶ Det er nu langt lettere at udføre arbejdet, og det begrænses kun af antallet af medlemmer, der prioriterer det højt. Arbejdet kræver stadig tid og ofre, men *alle* kan gøre det og tilmed relativt lettere end for blot få år siden.

Kirken har for at hjælpe medlemmerne indsamlet optegnelser og tilvejebragt redskaber, så en stor del af arbejdet kan udføres i vores eget hjem eller i kirkebygninger og i templet. Mange forhindringer er blevet fjernet. *Uanset* hvad jeres tidligere opfattelse har været, så er det anderledes nu!

Der er imidlertid en forhindring, som Kirken ikke kan fjerne. Det er en persons tøven med at udføre arbejdet. Det eneste, der kræves, er en beslutning og en beskeden indsats. Det

kræver ikke store mængder tid. En lille smule tid regelmæssigt vil skabe glæde for arbejdet. Træf beslutningen om at tage et skridt, om at lære mere, og bed andre om at hjælpe dig. Det vil de gøre! De navne, du finder og tager med til templet, bliver til optegnelser til »bogen«.¹⁷

Selv med den dramatiske stigning i medlemsdeltagelse kan vi konstatere, at relativt få medlemmer af Kirken regelmæssigt er involveret i at finde og udføre tempelordinancer for deres slægt.¹⁸ *Dette kalder på en ændring af vores prioritering.* Modstå ikke forandringen, tag imod den med åbne arme! Forandring er en del af den store plan for lykke.

Dette arbejde skal udføres, ikke til gavn for Kirken, men for vore afdøde og for os selv. Vi og vore afdøde forfædre har brug for stemplerne i vores åndelige pas.

»Sammenføjningen«¹⁹ af vores slægt på tværs af generationer kan kun ske i templerne ved beseglingsordinancer. Trinene er ganske enkle: *Find blot et navn og tag det med til templet.* Med tiden bliver I også i stand til at hjælpe andre med at gøre det.

Med få undtagelser kan alle – *alle* – gøre dette!

Der er følbare velsignelser forbundet med dette arbejde. Mange forældre og ledere er bekymrede over den nuværende situation i verden og påvirkningen af familier og unge.

Ældste David A. Bednar har lovet: »Jeg opfordrer Kirkens unge til at lære om og opleve profeten Elias' ånd ... Jeg lover jer, at I vil blive beskyttet mod modstanderens skærpede indflydelse. Når I tager del i og elsker dette hellige værk, vil I blive beskyttet i jeres ungdom og gennem resten af livet.«²⁰

Brødre og søstre, det er tid til at fjerne etuiet fra vores økse og gå i gang. Vi må ikke ofre vores eller

familiens ophøjelse for mindre vigtige interesser.

Dette er Guds værk, som kan udføres af både medlemmer og ikkemedlemmer, unge og gamle, mænd og kvinder.

Jeg afslutter med at citere det første vers af salmen »Rejs jer, o, mænd af Gud«, idet jeg ændrer et ord:

*Rejs jer, o, Guds [hellige]
Glem verden, vær ej sene.
Øs af hjerte, sjæl, sind og styrke ud.
Tjen kongernes Konge alene.²¹*

Jesus Kristus er Kongen! Jeg bærer vidnesbyrd om ham, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 2 Ne 2:22-25; 9:18; Mosi 2:41.
2. Se Guide til Skrifterne, »Forløsningsplanen«; scriptures.lds.org/da.
3. TA 1:3.
4. Se L&P 107:22.
5. Se L&P 107:23.
6. Se L&P 107:24.
7. Se L&P 107:25-26.
8. Se Guide til Skrifterne, »Første Præsidentskab«, »Apostel«, »Halvfjerdsen« på scriptures.lds.org/da.
9. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.2.
10. Alma 42:8.
11. Boyd K. Packer, »Vidnet«, *Liahona*, maj 2014, s. 95.

12. Spencer W. Kimball, »Efterlevelse af evangeliet i hjemmet«, *Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 164-165.

13. Se Thomas S. Monson, »Fremskynd værket«, *Liahona*, juni 2014, s. 4-5; Henry B. Eyring, »Løfter om hjerter, der vender sig mod slægten«, *Liahona*, juli 2014, s. 4-5; Russell M. Nelson, »It All Starts with Love«, video, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/it-all-starts-with-love; Russell M. Nelson, »Adding »Family« to Family History Work«, video, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/adding-family-to-family-history-work; Russell M. Nelson, »Generationer sammenføjet i kærlighed«, *Liahona*, maj 2010, s. 91-94; Richard G. Scott, »Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-95; Quentin L. Cook, »Rødder og grene«, *Liahona*, maj 2014, s. 44-48; David A. Bednar, »Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 24-27; Neil L. Andersen, »Et klasseværelse med tro, håb og næstekærlighed«, tale til religionsundervisere i CES, lds.org/broadcasts; Neil L. Andersen, »Find Our Cousins!«, tale på RootsTech Family History Conference, 8. feb. 2014, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.

14. L&P 128:24.

15. L&P 128:18.

16. Quentin L. Cook, *Liahona*, maj 2014, s. 47.

17. L&P 128:24.

18. Se Quentin L. Cook, *Liahona*, maj 2014, s. 47.

19. L&P 128:18.

20. David A. Bednar, »Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 26, 27; fremhævelse tilføjet.

21. »Vågn op, o, I Guds mænd«, *Hymns*, nr. 324.

